

15. 12. 2000

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Po dvou letech má Petr Pithart šanci být opět předsedou Senátu

Po dvouleté přestávce má senátor Petr Pithart (KDU-ČSL) vysoké šance na návrat do křesla předsedy horní parlamentní komory. Byl vybrán za kandidáta čtyřkoalice, když dostal přednost před svou stranickou kolegyní Zuzanou Roithovou, Josefem Zieleniecem (Unie svobody) a Josefem Jařabem (ODA).

Po dvouleté přestávce má senátor Petr Pithart (KDU-ČSL) vysoké šance na návrat do křesla předsedy horní parlamentní komory. Byl vybrán za kandidáta čtyřkoalice, když dostal přednost před svou stranickou kolegyní Zuzanou Roithovou, Josefem Zieleniecem (Unie svobody) a Josefem Jařabem (ODA). Pithart Senátu předsedal od roku 1996 do prosince 1998, kdy ho v důsledku opoziční smlouvy mezi ČSSD a ODS vystřídala místopředsedkyně ODS Libuše Benešová. Zůstal však ve vedení Senátu jako jeho místopředseda s odpovědností za zahraniční styky. Devětapadesátiletý Pithart svůj senátorský mandát obhájil v letošních volbách jako kandidát čtyřkoalice nominovaný KDU-ČSL. Na Chrudimsku se utkal se členem Rady pro rozhlasové a televizní vysílání Petrem Štěpánkem (ODS) a šéfem premiérových poradců Miroslavem Šloufem (ČSSD). Ve druhém, rozhodujícím kole předstihl Štěpánka téměř o 30 procent. Již po volbách se Pithartovo jméno objevovalo mezi potenciálními kandidáty čtyřkoalice na předsedu Senátu. On sám deklaroval ochotu kandidaturu přijmout. V případě zvolení by chtěl, aby se do Senátu vrátila "konsenzuální atmosféra", která v něm panovala před uplatněním opoziční smlouvy mezi ODS a ČSSD, tedy v době, kdy on sám Senátu předsedal. Letos v březnu Pithart zvažoval možnost, že by kandidoval na prvního ombudsmana České republiky, nakonec se ale rozhodl pro Senát. Někdejší polistopadový premiér České republiky se do vysoké politiky vrátil na podzim 1996, kdy získal senátorský mandát na kandidátce KDU-ČSL a vzápětí se stal prvním předsedou obnovené horní parlamentní komory. Zvolení Pitharta předsedou Senátu však provázely rozpaky. KDU-ČSL prosadila jeho nominaci i přes nesouhlas zbylých členů koalice - ODS a ODA. Pithart nakonec uspěl až ve druhém kole a navíc nejtěsnější většinou, díky tomu, že odevzdal svůj hlas sám sobě. Jeho dny v předsednickém křesle byly prakticky sečteny již v červenci 1998, kdy dvě nejsilnější strany - ČSSD a ODS - podepsaly opoziční smlouvu. Ta mimo jiné deklarovala právo ODS na místa předsedů obou komor parlamentu. Již dříve se však objevovaly pochybnosti, zda si Pithart své postavení po senátních volbách v listopadu 1998 udrží. Kritici mu vytýkali především nerozhodnost a malý "tah na branku" při řešení některých problémů. Pithart patří k zastáncům omezení poslanecké a senátorské imunity, podporuje mimo jiné přímou volbu prezidenta a vedle zastupitelské demokracie uznává i možnost referenda. Petr Pithart se narodil 2. ledna 1941. Po studiu práv působil jako asistent na Právnické fakultě Univerzity Karlovy, kde nyní opět přednáší, a ve vědeckém týmu ČSAV pro reformu politického systému. Poté, co v roce 1968 vystoupil z KSČ (členem byl od roku 1960), musel z vědeckého pracoviště odejít. Prošel pak řadou povolání. Krátké období, kdy se vrátil k profesi právníka, ukončil podpis Charty 77. V disentu Pithart publikoval eseje, statě a politologické studie o moderních českých dějinách. Po listopadu 1989 se stal jedním z předních mluvčích Občanského fóra (OF), v roce 1990 zasedl do poslaneckých lavic Federálního shromáždění ČSFR a později České národní rady. V letech 1990 až 1992 předsedal české vládě. Po rozpadu OF působil v Občanském hnutí, později přejmenovaném na Svobodné demokraty (SD) a po sloučení s Liberální stranou národně sociální (LSNS) na SD-LSNS. Loni se stal členem KDU-ČSL. V září 1998 prezident Václav Havel jmenoval Pitharta mezi svými možnými nástupci. Ve stejné souvislosti zmínil také místopředsedkyni Poslanecké sněmovny Petru Buzkovou (ČSSD) a ministryni

zahraničí USA Madeleine Albrightovou, která má český původ. Petr Pithart je ženatý, má syna a dceru.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz